

Daniels bok – nummer førtifire

Avsløring av de tapte grunnvoller: William Millers profetiske sannheter og adventismens siste dager

Jeff Pippenger
2024-01-08

William Millers grunnleggende sannheter ble tildekket gjennom adventismens fire generasjoner. Gjenopprettelsen av disse grunnleggende sannhetene er fremstilt i hans andre drøm, og blir gjentatte ganger identifisert i Bibelen og Åndens Profeti som det verk Guds folk i den siste tid skal fullføre. Millers drøm viser at når mannen med smusskosten gjenoppretter juvelene, skal de skinne ti ganger klarere enn solen.

Millers rammeverk var basert på erkjennelsen av hedenskapets to ødeleggende makter, etterfulgt av pavedømmet, og apostelen Paulus' vitnesbyrd i kapittel to i Tessalonikerbrevet gav Miller ankeret for hans rammeverk. Der fastslår Paulus at det hedenske Roma hadde holdt pavedømmet tilbake fra å stige til makten, inntil det hedenske Roma ble tatt bort. I 2 Tessalonikerbrev gav Paulus også ankeret for Future for Americas rammeverk, da Paulus påviste at «syndens menneske» i kapitlet også var fremstilt som den kongen som opphøyet seg selv, i Daniel kapittel elleve, vers trettiseks.

Det er avgjørende å se at kunnskapsøkningen i bevegelsen til både den første og den tredje engel var direkte forbundet med Paulus' vitnesbyrd i det andre kapittelet av Tessalonikerbrevene. Ved endetiden i 1798, og også i 1989, ble Daniels bok åpnet, og dermed innledet en prøvingsprosess i tre trinn. Prøvingsprosessen frembringer alltid to klasser av tilbedere i den historie hvor Daniels bok blir åpnet. Det er avgjørende å se Paulus' skrifter i forbindelse med kunnskapsøkningen ved endetiden, for det er nettopp i det samme kapittelet Paulus advarer om at de som ikke tar imot «kjærligheten til sannheten», skal få en kraftig villfarelse fra Gud. Den kraftige villfarelsen er det som kommer over de ugudelige i Daniel kapittel tolv, som forkaster kunnskapsøkningen. I begge historiene sikter den kraftige villfarelsen mest direkte til adventismen.

«Han som ser under overflaten, som leser alle menneskers hjerter, sier om dem som har hatt stort lys: 'De er ikke plaget og forferdet over sin moralske og åndelige tilstand.' Ja, de har valgt sine egne veier, og deres sjel har sin glede i deres vederstyggeligheter. Også jeg vil velge deres villfarelser og la det de frykter, komme over dem; fordi ingen svarte da jeg kalte, de hørte ikke da jeg talte; men de gjorde det som var ondt i mine øyne og valgte det som jeg ikke hadde behag i.' 'Gud skal sende dem kraftig villfarelse, så de tror løgnen,' fordi de ikke tok imot kjærlighet til sannheten, så de kunne bli frelst,' 'men hadde sin glede i urettferdigheten.' Jesaja 66:3, 4; 2 Tessaloniker 2:11, 10, 12.

Den himmelske Lærer spurte: «Hvilken sterkere villfarelse kan bedra sinnet enn påskuddet om at du bygger på den rette grunnvoll, og at Gud godtar dine gjerninger, mens du i virkeligheten utfører mange ting etter verdslig klokskap og synder mot Jehova? Å, det er et stort bedrag, en fengslende villfarelse, som tar sinn i besittelse når mennesker som en gang har kjent sannheten,

forveksler gudsfryktens ytre skikkelse med dens ånd og kraft; når de mener at de er rike og har overflod av gods og ikke trenger noe, mens de i virkeligheten trenger alt.»

«Gud har ikke forandret seg overfor sine trofaste tjenere som bevarer sine klær uten flekk. Men mange roper: «Fred og trygghet», mens en brå undergang kommer over dem. Med mindre det finner sted en grundig omvendelse, med mindre mennesker ydmyker sine hjerter ved bekjennelse og tar imot sannheten slik den er i Jesus, vil de aldri komme inn i himmelen. Når renselsen finner sted i våre rekker, skal vi ikke lenger hvile trygt, idet vi roser oss av å være rike og ha overflod og ikke mangle noe.»

«Hvem kan i sannhet si: ‘Vårt gull er lutret i ilden; våre klær er ubesmittet av verden’? Jeg så vår Lærer peke på de såkalt rettferdige klærne. Da Han rev dem av, blotla Han urenheten under. Så sa Han til meg: ‘Kan du ikke se hvordan de med hyklerisk skinn har dekket over sin urenhet og sin råttighet i karakteren? «Hvordan er den trofaste by blitt til en skjøge!» Min Fars hus er blitt gjort til et handelshus, et sted hvorfra det guddommelige nærvær og herligheten er veket bort! Av denne grunn er det svakhet, og styrke mangler.’» Testimonies, bind 8, 249, 250.

Adventismen var «den trofaste by» da den forkynte midnattsropet i 1844. Innen 1863 begynte den prosessen med å forkaste de «grunnvollene» som var blitt lagt gjennom William Millers tjeneste. Da de begynte å sette de grunnleggende sannhetene til side og slik dekke dem med falske juveler og mynter, bygde de en ny grunnvoll. De som påbegynte, utførte og fortsetter dette arbeidet, blir i Profetiens Ånds skrifter fremstilt som «de som har hatt stort lys».

Det «store lys» de en gang hadde, ble i Millers drøm fremstilt som juvelene i skrinet, som Miller stilte på et bord midt i rommet sitt, og som skinte klarere enn «solen». I avsnittet som nettopp er sitert, identifiserer søster White «dem som har hatt stort lys», men som «har valgt sine egne veier».

De valgte en ny vei i 1863. Hun sier at det er «et fascinerende bedrag som tar sinn i besittelse når mennesker som en gang har kjent sannheten, forveksler gudsfryktens form med dens ånd og kraft; når de mener at de er rike og har overflod og ikke trenger noe, mens de i virkeligheten trenger alt.»

Hun identifiserer den laodikeiske tilstanden, som hun og hennes ektemann identifiserte som inntruffet i 1856. De ble deretter prøvet i syv år, men besto ikke prøven i 1863, og begynte å oppføre det falske fundamentet som bringer den sterke villfarelsen i Paulus’ advarselsbudskap i Tessalonikerbrevene. Paulus’ advarsel i Tessalonikerbrevene er et anker for bevegelsen både ved adventismens begynnelse og avslutning, og stemmer fullkomment overens med Millers drøm, som omhandler både adventismens begynnelse og avslutning. Hans drøm viser at når arbeidet med å gjenopprette sannhetens opprinnelige juveler er fullført, vil disse sannhetene skinne ti ganger klarere enn da de først skinte ved Midnattsropet i adventismens begynnelse. Hvordan kan det ha seg at Millers forståelse skinner klarere nå enn da han først erkjente sannheten?

Det finnes flere sannheter framstilt på de to hellige tavlene i Habakkuk kapittel to. Disse sannhetene ble framstilt i Millers drøm som juveler som til sist skulle bli gjenopprettet i de siste dager, like før midnattsropet. De forfalskede juvelene som bæres ut av vinduet i Millers drøm, representerer både de falske læresetningene som ble ført inn i adventismen for å skape et falskt fundament, og også for å skjule det sanne fundamentet; men de representerer også dem som nekter

å gi slipp på de falske læresetningene som utgjør det falske fundamentet. «Det daglige» var ankeret for William Millers sannhetsrammeverk som etablerte det opprinnelige fundamentet, og i de siste dager symboliserer «det daglige» ikke bare hedenskapet, slik Miller med rette identifiserte det, men det er også symbolet på det opprøret som frambrakte det falske fundamentet.

Bibelen, Profetiens Ånd og historien vitner alle om at domstidens rop fra 1798 til 1844 var forkynnelsen av det budskap som ble oppdaget og framstilt av William Miller. Dette er grunnen til at bevegelsen kalles millerittbevegelsen. Logisk sett er det å forkaste den bevegelsen å forkaste det lys som ble frambrakt i 1798, og som Daniel identifiserte som en økning i kunnskap.

Jesaja taler om Efraims drukkenbolter og identifiserer disse drukkenboltene som de spottere som hersker over folket i Jerusalem. Jesaja fastslår at de ikke er beruset av bokstavelig vin; de er beruset av åndelig vin. Åndelig vin i Bibelen er enten sann eller falsk lære, avhengig av sammenhengen. Efraims drukkenbolter er beruset av falsk lære, som er Babylons vin, fremstilt ved Tyrus' skjøge i kapittel sytten i Åpenbaringen og ved Belsasar på hans siste festnatt.

Jesaja påviste virkningene av den åndelige beruselsen som kommer over de spottere som styrer folket i Jerusalem.

Stans opp og undres; rop ut og skrik: de er drukne, men ikke av vin; de vakler, men ikke av sterk drikk. For Herren har utøst over dere en dyp søvns ånd og lukket deres øyne; profetene og deres herskere, seerne, har han dekket til. Og synet av alt sammen er blitt for dere som ordene i en bok som er forseglet, som en gir til en som er lærd, og sier: Les dette, jeg ber deg. Og han sier: Jeg kan ikke; for den er forseglet. Og boken blir gitt til en som ikke er lærd, og det blir sagt: Les dette, jeg ber deg. Og han sier: Jeg er ikke lærd. Derfor sa Herren: Fordi dette folk holder seg nær til meg med sin munn og ærer meg med sine lepper, men holder sitt hjerte langt borte fra meg, og deres frykt for meg er innlært etter menneskebud, derfor, se, vil jeg igjen gjøre et underlig verk blant dette folk, et underlig verk og et under; for visdommen hos deres vise menn skal gå til grunne, og forstanden hos deres forstandige menn skal skjules. Ve dem som søker dypt å skjule sitt råd for Herren, og hvis gjerninger er i mørket, og som sier: Hvem ser oss? og hvem kjenner oss? Sannelig, deres omvendning av tingene opp ned skal regnes som pottemakerens leire. Skal vel verket si om ham som gjorde det: Han gjorde meg ikke? Eller skal det som er formet, si om ham som formet det: Han hadde ingen forstand? Jesaja 29:9–16.

Søster White siterer disse versene og tilføyer deretter:

«Hvert ord av dette vil bli oppfylt. Det finnes dem som ikke ydmyker sine hjerter for Gud, og som ikke vil vandre rettskaffent. De skjuler sine sanne hensikter og holder fellesskap med den falne engel, som elsker og gjør løgn. Fienden legger sin ånd på de menn han kan bruke til å bedra dem som delvis er i mørket. Noen blir gjennomtrengt av det mørke som råder, og setter sannheten til side for villfarelse. Den dag som profetien har utpekt, er kommet. Jesus Kristus blir ikke forstått. Jesus Kristus er for dem en fabel. På dette stadium i jordens historie handler mange som berusede menn. 'Stans opp og undres; rop ut og skrik; de er drukne, men ikke av vin; de vakler, men ikke av sterk drikk. For Herren har utøst over dere en dyp søvns ånd og lukket deres øyne. Profetene og deres herskere, seerne, har han tildekket.' En åndelig beruselse hviler over mange som antar at de er det folk som skal opphøyes. Deres religiøse tro er slik

som den er fremstilt i dette skriftstedet. Under dens innflytelse kan de ikke gå rett fram. De gjør sine stier krokete i sin handlemåte. Den ene og så den andre vakler hit og dit. Herren ser på dem med stor medynk. Sannhetens vei har de ikke kjent. De er vitenskapelige intrigemakere, og de som kunne og burde ha hjulpet, fordi de hadde et klart åndelig syn, er selv blitt bedratt og opprettholder et ondt verk.»

«Utviklingene i disse siste dager vil snart bli avgjort. Når disse spiritualistiske bedragene blir åpenbart for det de virkelig er, — onde ånders hemmelige virksomhet, — vil de som har tatt del i dem, bli som mennesker som har mistet forstanden.

«Derfor sier Herren: Fordi dette folket holder seg nær til meg med sin munn og ærer meg med sine lepper, men har fjernet sitt hjerte langt bort fra meg, og deres frykt for meg er innlært etter menneskers bud, derfor, se, vil jeg igjen gjøre et underfullt verk blant dette folk, ja, et underfullt verk og et under. For visdommen hos deres vise menn skal forgå, og forstanden hos deres forstandige menn skal skjules. Ve dem som søker dypt å skjule sitt råd for Herren, og hvis gjerninger er i mørket, og som sier: Hvem ser oss? og hvem kjenner oss? Sannelig, deres omvendning av tingene opp ned skal regnes som pottemakerens leire; for skal verket si om ham som gjorde det: Han gjorde meg ikke? Eller skal det som er formet, si om ham som formet det: Han hadde ingen forstand?»

«Det blir framstilt for meg at vi i vår erfaring har vært og er i møte med nettopp denne tingenes tilstand. Menn som har hatt stort lys og vidunderlige privilegier, har tatt imot ordet fra ledere som mener seg vise, som har vært høyt begunstiget og velsignet av Herren, men som har tatt seg selv ut av Guds hender og stilt seg i fiendens rekke. Verden skal oversvømmes av tilsynelatende plausible villfarelser. Ett menneskelig sinn, som godtar disse villfarelsene, vil virke på andre menneskelige sinn, som har vendt det dyrebare beviset for Guds sannhet til løgn. Disse mennene vil bli bedratt av falne engler, når de burde ha stått som trofaste voktere og våket over sjeler, som de som må avlegge regnskap. De har lagt ned våpnene i sin strid og gitt akt på forførende ånder. De gjør Guds råd virkningsløst og setter hans advarsler og irettesettelser til side, og står faktisk på Satans side, idet de gir akt på forførende ånder og demoners lærdommer.»

«Åndelig beruselse er nå over mennesker som ikke burde vakle som menn under påvirkning av sterk drikk. Forbrytelser og uregelmessigheter, bedrageri, svik og urettferdig handel fyller verden, i samsvar med læren til den fører som gjorde opprør i de himmelske forgårder. »

«Historien skal gjenta seg. Jeg kunne angi hva som vil skje i den nære fremtid, men tiden er ennå ikke kommet. De dødes skikkelser vil komme til syne ved Satans listige påfunn, og mange vil slutte seg til den som elsker og gjør løgn. Jeg advarer vårt folk om at like iblant oss vil noen vende seg bort fra troen og holde seg til forførende ånder og demoners læresetninger, og ved dem vil sannheten bli ille omtalt.» Battle Creek Letters, 123–125.

Alle profetene, deriblant Jesaja og Søster White, identifiserer de siste dager. I disse dager er adventismens ledere «avgjort på Satans side og gir akt på forførende ånder og demoners læresetninger». Søster White fremsetter en forutsigelse når hun sier: «Når disse spiritualistiske bedrag blir avslørt for å være det de virkelig er,—onde ånders hemmelige virksomhet,—vil de som

har hatt del i dem, bli som mennesker som har mistet sin forstand.» Adventismens lederskap vil bli som mennesker som har mistet sin forstand, på det punkt i de siste dagers historie da deres beruselse blir avslørt som «onde ånders hemmelige virksomhet.»

Det finner sted en avforsegling av de spottende menns verk, de som hersker over folket i Jerusalem i de siste dager. Denne avforseglingen ble illustrert i Millers drøm, da Miller ba, og deretter ble en dør åpnet. Den finner sted like før han lukket sine øyne et øyeblikk, noe som identifiserer selve avslutningen av beseglingsprosessen for de hundre og førtifire tusen. Åpningen av en dør identifiserer et skifte i husholdninger, og på det punktet går den laodikeiske bevegelsen under den tredje engel over i den filadelfiske bevegelsen under den tredje engel.

I avsnittet hos Jesaja finnes det et sammendrag av det onde verk til Efraims drukkenbolter, som er de menn som «burde ha stått som trofaste voktere». Sammendraget uttrykkes slik: «Sannelig, deres omvendning av alle ting skal aktes som pottemakerens leire; for skal verket si om ham som gjorde det: Han gjorde meg ikke? eller skal det som er formet, si om ham som formet det: Han hadde ingen forstand?»

Millers identifikasjon av «det daglige» som enten hedenskapets religion eller det hedenske Roma, er i siste instans et symbol på Satan, for både Satan og det hedenske Roma blir framstilt som dragen.

«Slik representerer dragen, i første rekke, Satan, men er, i en sekundær forstand, et symbol på det hedenske Roma.» The Great Controversy, 439.

Når hun taler om de menn som styrer Jerusalem i de siste dager, sier Søster White: «Noen blir gjennomsyret av det mørke som råder, og setter sannheten til side for villfarelse. Den dag som profetien har pekt ut, er kommet. Jesus Kristus blir ikke forstått. Jesus Kristus er for dem en fabel.» I 1901 begynte en leder innen adventismen fra Tyskland å innføre den frafalne protestantismens falske syn på «det daglige» i Daniels bok. Dette synet hevder at «det daglige» representerer Kristi helligdomstjeneste, eller en eller annen variant av denne tanken. Jeg sier en eller annen variant, for det har vært lagt ulikt ettertrykk på denne villfarelsen gjennom historien som fulgte etter 1901, men disse falske synene munner alltid ut i den konklusjon at «det daglige» representerer en eller annen form for Kristi gjerning.

Juvelen som var læren om «det daglige», som Miller identifiserte som et satanisk symbol, er i endetidens adventisme et symbol på Kristus. Da dette ble introdusert i 1901, var det svært få som godtok oppfatningen om at «det daglige» var et symbol på Kristus og ikke et symbol på Satan, men innen 1930-årene var juvelen i læren om «det daglige», som Miller hadde gravd ut av sannhetens åre i 2 Tessalonikerbrev, kapittel to, blitt forkastet, slik også «de syv tider» i Tredje Mosebok tjueseks var blitt forkastet i 1863. Et sted i historien fra 1863 og frem til 1930-årene hadde adventismen skiftet ledere, uten å erkjenne det.

«Brødre, jeg ser deres fare, og igjen spør jeg: Gjør dere som farer vill, noen anstrengelse for å rette opp det gale? Sjeler kan være på vei og snuble, vandrende i mørke, fordi dere ikke har gjort stiene rette for deres føtter. Hvis dere er i tillitsstillinger, appellerer jeg desto mer

inntrengende til dere, for deres egne sjelers skyld og for deres skyld som ser til dere som veiledere: Omvend dere for Gud fra enhver feil som er begått, og bekjenn deres villfarelse.»

«Dersom du gir etter for hjertets gjenstridighet, og av stolthet og egenrettferdighet ikke bekjenner dine feil, vil du bli overlatt til Satans fristelser. Når Herren åpenbarer dine villfarelser, og du ikke omvender deg eller avlegger bekjennelse, vil hans forsyn føre deg over den samme grunn igjen og igjen. Du vil bli overlatt til å gjøre feil av lignende karakter, du vil fortsatt mangle visdom, og du vil kalle synd rettferdighet og rettferdighet synd. De mange bedrag som vil gjøre seg gjeldende i disse siste dager, vil omslutte deg, og du vil skifte leder uten å vite at du har gjort det.» Review and Herald, 16. desember 1890.

De spottere som hersker over Jerusalems folk, og som er menn «i tillitsposisjoner», vil «kalle synd rettferdighet og rettferdighet synd», og «sannelig, deres omveltning av tingene skal bli aktet som pottemakerens leire; for skal verket si om ham som gjorde det: Han gjorde meg ikke? Eller skal det formede si om ham som formet det: Han hadde ingen forstand?» I det fremadskridende opprøret gjennom adventismens fire generasjoner skifter de som er i tillitsposisjoner ledere, og vet det ikke. De vet det ikke, for de har gradvis og stadig forkastet bevisene for sine feil. I det fremadskridende opprøret «skal deres vismenns visdom gå til grunne, og deres forstandige menns forstand skal bli skjult.»

De vil vende opp ned på alt og kalle synd rettferdighet og rettferdighet synd. Symbolet på dette opprøret er læren om «det daglige», som for Miller var et satanisk symbol, og som adventismen i dag identifiserer som et symbol på Kristus. Det som en gang var ankeret som etablerte rammen for William Millers profetiske anvendelser, er nå blitt et symbol på de spotterne, drukne menn, som hersker over Jerusalems folk. Symbolikken knyttet til «det daglige» i Daniels bok skinte klart som solen da den ble erkjent i Millers skrin ved adventismens begynnelse, men i de siste dager skinner denne sannheten ti ganger klarere, for tallet ti er et symbol på en prøve, og for det gamle Israel var den tiende prøven den endelige prøven.

Moderne fariseere har «tilskrevet» «Kristi gjerninger» «sataniske makter» ved å identifisere hedenskapen som «Guds hellige kraft».

«Fariseerne syndet mot Den Hellige Ånd. Deres talens gave ble brukt til å krenke verdens Gjenløser, og den bokførende engel skrev deres ord i himmelens bøker. De tilskrev Guds hellige kraft, slik den ble åpenbart i Kristi gjerninger, sataniske makter. De kunne ikke bortforklare Hans underfulle gjerninger eller tilskrive dem naturlige årsaker, og derfor sa de: 'De er djevelens gjerninger.' I vantro talte de om Guds Sønn som et menneske. De helbredelsesgjerninger som ble gjort for øynene på dem, gjerninger som intet menneske hadde gjort eller kunne gjøre, var en åpenbaring av Guds kraft, men de anklaget Kristus for å stå i forbund med helvete. Sta, mutte, med hjerter av jern besluttet de å lukke øynene for alle beviser, og således begikk de den utilgivelige synd.» Manuscript Releases, bind 4, 360.

Vi vil fortsette vår betraktning av kunnskapens vekst, som ble avforseglet i den første engels bevegelse, i neste artikkel.